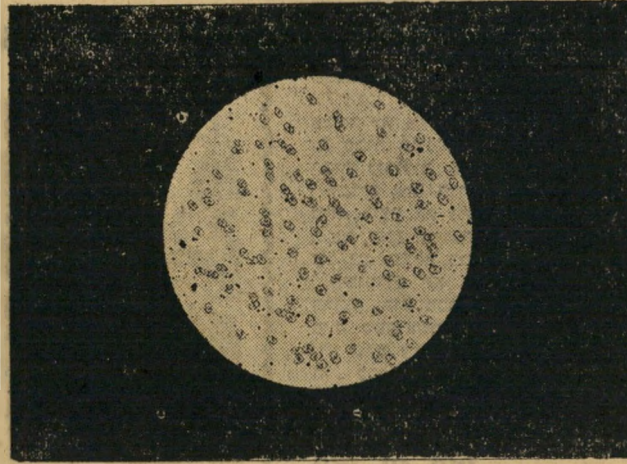

החיידיקים לעזרה. למעלה: מהנדס היקב במעבדתו. למטה: חיידיקים מיוחדים המוכנסים ליינ לגרום לתסימתו.

טובה, בהן יכול בהתאם לטיבו. לעשייה הגדולים.

24 אלף בקבוקים ליום. לאחר הבדיקה מוכנס היין למכונת הענגק החדישה הרוחצת, בודקת, ממלאה מווסתת (מידת גובה מיין שחה בכל הבקבוקים) 24 אלף בקבוקים ליום. משך כל התהליך הארוך אין יד אדם נוגעת במשקה.

על חודרה של לשון. למרות הבדיקה המדע קיימת עדיין השיטה העתיקה של הסועס המקט עי. ביאב זכרון זהו תפקידו של המהנדס שפיר

בממלכת היין

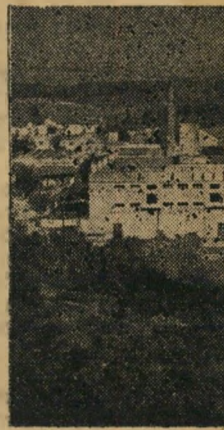
מומחים מחוץ לארץ מבקרים לעמים קרובות ביקבים כדי ללמד את התהליכים המקומיים. הי שנה, זו הפעם השניה, ביקשה האנציקלופדיה בריטניקה חתומת מקצועית ופרטים מסויימים על תהליך ייצור היין בישראל.

שלוש מאות המשפחות שאבותיהן חברי האי גודה הינן בעלות זכויות קואופרטיביות שחת ברכוש. אולם פרט לחברי האגודה, המחזיקים ב-17,000 דונם כרמים, קיימים עוד כורמים פרטיים, המחזיקים ב-4,000 דונם הנותרים, וזויר תיהם של אלה הן שחת לאלה של חברי האגודה, פרט לזכויות הבעלות באינוונטרי, גם צורת ההנחלה, חישובי הרוחים ובעיות אדמיניסטרטיביות אחרות המתעוררות בקשר לייצור, הן טפוסיטות לתעשייה בעלת מסורת: עם תחילת העונת, בחודשי הקיץ, מביאים מאות כורמים, חברי האי אגודה וכורמים פרטיים, את עני ביהם לשערי היקב, אולם פרט לרשום הכמות לא מובר על ענינים מסחריים כלל. מאות ה כורמים המתקלים דנים בעניני-הם המקצועיים, מחליטים דעות נחת, הכל במתכונת מסורת כפרית עתיקה כדוגמת הכורמים בכל העולם. רק לאחר גמר הענינה, כאשר התבררו טופיט אפי שריוות השחק, מקבלים הכורמים מים מהנהלת היקב את תמורת עמלם.

למרות כל השמרנות המסורית, הסבועה בליבם של איכרים, נוכחו לפתע ששת חברי הנהלת האגודה, כולם כורמים וחתיקים ומנוסים, בגיל ממוצע של 60, כי השיטות הישנות של הנהלה ושיווק אינן מספיקות ויש שיש צורך בנישה מסחרית בקצב של המאה ה-20. כך נבחר לפני שנתיים ליושב ראש ההנהלה אדם צעיר ש אין בינו ולבין יין משומר ולא כלום: אמנון פיינברג, בן 40 ותיק ובר-סמכא בסדרים המסורכיים של גיהול קואופרטיבים, מנוסה בשלבי הביורוקרטיה הכמשלתית.

אמר פיינברג איש המסחר: "מסורת זה דבר טוב ויפה, אבל מסורת של כורמים אינה מספיקה, דרושה מסורת שניה, הפעם של ציבור השותים, כי מה יותר חיוני מאשר הפיכת היין, הנוצר מסרי-הארץ, למשקה הלאומי שלה?" אולם יש להניח שגם צעיר כמו פיינברג יצטרך לעמול קשות כדי לשבור מסורת שלישית, זו של שותי הגנוז בברינת ישראל.

כתעשייה. בראל היא יין, הרי יסרה לעם וות בטרם יש לרוב א, אפוא, משקעה מ של היום העובדים, האגודה של מסורת למרות הי של ה

יקב הגדול בזכרון יעקב. ל ידי הברון אדמונד דה ית ותעשייתית ליישוב

אלפי דוג פרדסים אותם ה שואלת, כיום גורם יות במטבע ית לאגודה דיסל, ניו (ד). ה בינלאר בעולם, כך יצוני מכיר מתחנך.